

Департамент культури міста Харкова

20 ч.

20 червня кожного року відзначається важлива подія – Всесвітній день біженців.

Сьогодні ми віддаємо шану силі, мужності та стійкості людей, які були змушені покинути свою країну, рятуючись від конфліктів чи переслідувань.

Бібліотека-філія № 17 для людей з вадами зору ім. Л. Л. Гіршмана ЦБС Шевченківського району підготувала виставку з метою посприяти підвищенню усвідомленості серед своїх читачів і розповісти більш детально про цей день.

Всесвітній день біженців висвітлює їхні права та потреби та захищає їх. Це свого роду нагадування, що біженці такі самі люди, як і інші громадяни певної країни. Цього дня у всьому світі проводиться багато заходів, які привертають увагу до проблеми біженців у світі та закликають людей їх підтримувати.

Коли люди змушені тікати, внаслідок війни, насильства, переслідувань, вони мають право на захист. Кожна людина заслуговує на захист. Кожен має право на безпеку. За даними UNICEF, за останнє десятиліття кількість біженців у світі зросла більш як удвічі, а діти становлять майже половину загальної кількості.

У XXI столітті належить вирішити найскладніше завдання — забезпечивши людям у всіх куточках планети свободу та безпеку. Ніхто не повинен рятуватися втечею і залишати батьківщину, щоб залишитися живим.

[https://www.facebook.com/cultgorodKh/posts/pfbid09xggU9HsyJkwgin4HvbUPae5pazPiBZwUSPtma5VAZQaAf1Ki6BoHXrNNxFEwv9TI?_cft__\[0\]=AZWd5cYfQiiKpey7-ymgtxcR5YO5o9TeL04L8aNqgkPJQMdI04IEiu6YnSTXinKrXZlr4P2pC9gxhvp9Ang_a2e6sYHgO3xyWs7e6ah-7-Hh-aKE7QmBj-r81_TcC0YZ30jYVxAevUu6waH-VBbuCOX&_tn=%2CO%2CP-R](https://www.facebook.com/cultgorodKh/posts/pfbid09xggU9HsyJkwgin4HvbUPae5pazPiBZwUSPtma5VAZQaAf1Ki6BoHXrNNxFEwv9TI?_cft__[0]=AZWd5cYfQiiKpey7-ymgtxcR5YO5o9TeL04L8aNqgkPJQMdI04IEiu6YnSTXinKrXZlr4P2pC9gxhvp9Ang_a2e6sYHgO3xyWs7e6ah-7-Hh-aKE7QmBj-r81_TcC0YZ30jYVxAevUu6waH-VBbuCOX&_tn=%2CO%2CP-R)

“Куди ж ми тікаємо, мамо? – Війна”

бомжиками”, - як сказав один чотирирічний хлопчик на ім'я Євген

Всесвітній день біженців висвітлює їхні права та потреби, а також захищає їх. Це своєрідне нагадування, що біженці — такі самі люди, як і інші громадяни певної країни.

Герої цієї книги — люди, що отримали, офіційно чи ні, статус ВПО (внутрішньо переміщені особи), стали біженцями у власній країні. Перед кожним з них постало питання: «бігти не можна залишитися». І якщо з тим, де ставити кому, вони визначилися, то питання — коли ставити що кому, що перед цим треба прожити, як навчитися, що відпустити, і втратити. ... окрема історія. Дехто з них відшукує себе біженцем на одні місця, а дехто уже дити пакував усе своє життя в один рюкзак і біг... біг... біг... і досі не може збагнути — скільки ще бігти? Не знає де взяти сили на нову дистанцію, не стільки фізичну, як моральну. Хтось на новому місці розпочав активну діяльність, а хтось замкнута і не знає — як, куди та для чого рухатися далі...

Автобіографічна книга наймолодшої серед лауреатів Нобелівської премії миру, Малала Юсуфзай отримала у 2014 році (у віці 17 років) нагороду «за боротьбу проти пригнічення дітей та молодих людей, за право всіх дітей на освіту». Молода пакистанка вросла у освіченій родині, у шкільні роки вела свій блог на «Бі-бі-сі» про боротьбу проти талібів у долині Сват та свою педагогічну діяльність. За неї мусульманські екстремісти помістилися дичини: стріляли в неї у шкільному автобусі.

“Куди ж ми тікаємо, мамо? – Війна”